

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 08.10.1997, sp. zn. Ntdn 40/97, ECLI:CZ:NS:1997:NTDN.40.1997.1

Číslo: 53/1998

Právní věta: Jestliže soud, který je příslušný konat společné řízení, vyloučí podle § 23 odst. 1 tr. ř. věc ze společného řízení, zůstává podle § 23 odst. 2 tr. ř. jeho příslušnost zachována jak ve vztahu k původní věci, tak ve vztahu k vyloučené věci, nejde-li o případ, kdy krajský soud může vyloučenou věc postoupit okresnímu soudu.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 08.10.1997

Spisová značka: Ntdn 40/97

Číslo rozhodnutí: 53

Číslo sešitu: 10

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Příslušnost soudu

Předpisy: 141/1961 Sb. § 23 odst. 1 a 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 53

Jestliže soud, který je příslušný konat společné řízení, vyloučí podle § 23 odst. 1 tr. ř. věc ze společného řízení, zůstává podle § 23 odst. 2 tr. ř. jeho příslušnost zachována jak ve vztahu k původní věci, tak ve vztahu k vyloučené věci, nejde-li o případ, kdy krajský soud může vyloučenou věc postoupit okresnímu soudu.

(Usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 8. 10. 1997 sp. zn. [Ntdn 40/97](#))

Nejvyšší soud rozhodl v trestní věci obviněného P. M. vedené u Krajského soudu v Ústí nad Labem pod sp. zn. 1 T 52/97 o sporu o příslušnost mezi Krajským soudem v Ústí nad Labem a Krajským soudem v Brně tak, že k projednání a rozhodnutí ve věci je příslušný Krajský soud v Brně.

Z odůvodnění:

U Krajského soudu v Brně byla podána obžaloba na obviněné J. K. a P. M. pro společně spáchaný pokus trestného činu podvodu podle § 8 odst. 1 a § 250 odst. 1, 4 tr. zák. a pro další trestné činy.

Krajský soud v Brně usnesením ze dne 13. 6. 1997 sp. zn. 2 T 72/96 podle § 23 odst. 1 tr. ř. vyloučil trestní věc obviněného J. K. ze společného řízení. Dalším usnesením ze dne 13. 6. 1997 sp. zn. 2 T

72/96 podle § 188 odst. 1 písm. a) tr. ř. Krajský soud v Brně postoupil věc obviněného P. M. Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Krajský soud v Ústí nad Labem usnesením ze dne 11. 9. 1997 sp. zn. 1 T 52/97 analogicky podle § 188 odst. 1 písm. a) tr. ř. vyslovil svou nepřislušnost. Poté byla věc dne 2. 10. 1997 předložena Nejvyššímu soudu k rozhodnutí sporu o příslušnost.

Nejvyšší soud shledal, že k projednání a rozhodnutí věci obviněného P. M. je příslušný Krajský soud v Brně.

Věcná příslušnost krajského soudu ke konání společného řízení byla dána, neboť na oba obviněné byla obžaloba podána pro trestný čin uvedený v § 17 tr. ř. Místní příslušnost Krajského soudu v Brně ke konání společného řízení vyplývala z ustanovení § 18 odst. 1, § 21 odst. 2 a § 22 tr. ř., neboť v obvodu Krajského soudu v Brně se měl obviněný J. K. podle obžaloby dopustit části samostatně spáchaného dokonatého trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, 4 tr. zák. a státní zástupce podal obžalobu u tohoto soudu. Věcná a místní příslušnost Krajského soudu v Brně ke konání společného řízení znamená, že Krajský soud v Brně je příslušný konat řízení ve věci obou obviněných.

Ustanovení § 23 odst. 1 tr. ř. připouští, aby věc některého z obviněných byla vyloučena ze společného řízení. V ustanovení § 23 odst. 2 tr. ř. je však zakotvena zásada, že příslušnost soudu po vyloučení zůstává zachována. Z této zásady je přípustná výjimka pouze v tom směru, že je-li vyloučena věc, o níž by jinak příslušelo konat řízení okresnímu soudu, může ji krajský soud postoupit okresnímu soudu. Zásadu, že příslušnost soudu, která ze zákona vyplývá, pokud jde o společné řízení, se po vyloučení věci nemění, je nutno vykládat v tom smyslu, že se týká jak té věci, která byla ze společného řízení vyloučena, tak té věci, která po vyloučení zůstala jako původní věc. Připustit výklad, podle něhož by po vyloučení bylo možno postoupit původní věc, by bylo ve skutečnosti obcházením zásady vyjádřené v § 23 odst. 2 tr. ř., neboť její dodržení či nedodržení by bylo podstatě závislé jen na technice postupu, jaký zvolí soud, to znamená, kterou věc bude považovat za původní a kterou za vyloučenou, přičemž v tomto ohledu jsou obě věci vzájemně zaměnitelné.

Z toho ve vztahu k posuzovanému případu vyplývá, že příslušnost Krajského soudu v Brně ve věci obviněného P. M. se nezměnila v důsledku toho, že ze společného řízení byla vyloučena věc obviněného J. K. Jestliže by Krajský soud v Brně vyloučil ze společného řízení věc obviněného P. M., nemohl by tuto věc postoupit s ohledem na výslovné znění ustanovení § 23 odst. 2 tr. ř. Avšak smyslem tohoto ustanovení je zachovat příslušnost soudu, který je příslušný konat společné řízení, ve všech věcech poté, kdy je některá ze společného řízení vyloučena. Z takto pojímaného smyslu zásady zakotvené v § 23 odst. 2 tr. ř. je zřejmé, že rozhodnutím o vyloučení zůstala příslušnost Krajského soudu v Brně nezměněna.